

طبع
ارژنگ ذات

من-دارکوب ناپیدا
خزه‌ای توکار
و غیاب ببر
— نورپیچ

حاشور آفتاب
تک‌زنبوری ویلان
و هدیه پوسیده‌ام
— در شیب سیاره

ککومک آفتابی
جنگلک لکه گردان
و واش فرصت طلب

دو لّل نوافلاطونی
برگ پیچیده
زیر پوست کاغذ
— درخت آلو

مجعد
بی خون
مجتمع

کوری پروانه‌ها
در آبی گود
— دنیای وارونه

مگس معلق
مغز چشم گرد
(سکوت)
بلوا
سکوت)
— تعلیق آگاهی
— چسبیدگی
— چنبره
— بو
— بوی رصدناپذیر
پساختیه

زمین تنهاست
تو تنهایی.

گلدان خالی
گلدان‌های خالی
— سکون علف

گرم باد
— هوای سرد.

خیال مرگ
خالی هوا
در حوض فرش
— یک مفروض.

فرش باد
جادوی هزاره
— عادت مرگ
عدم

گراز زیبا
فرار میکند از من
در جنگل تنها

جهان
بی من
می‌پاید
در
شمشادهای وحشی
حتی

انگشت چشم
تا کجا میبرد
خرس آواره را
— مقعر —
— غسل مقعر —
— سنگ برگردان —

دست‌اندازی‌های ابرمتقارن
حادرنگ
— باغ آینه
وهم

یک ماشین تایپ
در گوشه‌ای از شهر
لکه جوهرهای شهر خور را میبیند
— بیرون جا
— یک روایت —
— محتوم —

قلب
مغز یک لوله است
قلب مغز
یک لوله است

سه گزارش
دو ترمینال
یک مأموریت

اسپریم-جهان
پیشاشبکیه
تراشهوت

برقینه‌های بادزا
قاب شهر
صنعت چوب
— خاک

ارتعاش آب
— و چند حشره نالازم

یک پرندہ
دو قلق گیری
سہ رقص

— ہیچ

و فاصله
مراقبه میشود
بین برگ
و برگ